

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 11. Qualia opera poenitentiae exercenda?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

Cap. I. *Quae opera sint, tempore belli, exemplo Italorum, faciendae*

dem ad nostram utilitatem obligamur. Nam si incendium exoritur, omnes accurrunt ad illud extinguendum, partim charitate proximi, cui succurrere volumus, partim timore, ne ad nos quoque flamma deriuetur. Cur non bello quoque ardente, & tam nobis ipsis, quam proximis nostris instante? Omnes peccauimus, omnes iram meruimus, non solum milites, ciues, serui, domini, & principes, sed etiam clerici, sed sacerdotes, sed religiosi; omnes igitur Deum placatum reddere studeamus. Italorum ultra viginti millia fuerunt, qui vna de ciuitate in ciuitatem, de ditione in ditionem, poenitentiae suae exempla circumtulere. Neque purandum est, hos solos fuisse poenitentes, atque alios, qui domi manserunt, nihil pie fecisse. Sed illi quoque domi, vbi & plus otij, & maior occasio fuit se se castigandi, omnis generis poenitentiam egerunt. Faciamus nos domi & foris, atque hinc, vnde alioqui scientia & sapientia in alias vrbes & prouincias deriuatur, etiam poenitentiae opera propagemus. Si nullus est, qui non aliquando verbis, aut opere Scandalum alijs dederit; compenset iam: & vicissim bonorum operum exempla praebere non erubescat. Hoc jam dudum tam prolixis belli malis Deus a nobis quaerit obtinere, vt Ecclesia pristinum nitorem adipiscatur, & vnusquisque in Domino renouetur. Parum enim refert, vtrum Deus beneficijs ac miraculis, an plagis nos ad poenitentiam vocet. Quare post triginta annorum bella Germaniam affligentia appositae ad nos dicere potest Christus: *Si in Tyro & Sidone facta essent virtutes, quae facta sunt in vobis, olim in cilicio & cinere poenitentiam egissent.*

At quanam poenitentiae opera sequenda? Feminis & parvulis non permitteretur, si publice se se vellent verberare: Zelus ingens Italos excusauit. Viri & iuuenes hoc exemplum in templis & plateis abunde exhibuerunt. Interim domi ac privatim neque paruulis prohibitum, neque mulieribus est interdictum, vt corpus suum loris, virgis, flagellis, cingulis castigent: Vt D. Magdalenam, D. Martham fecisse credibile est; certum autem de S. Catharina Senensi, de S. Teresia & de multis alijs Sanctis. Si Publicanus ille, qui *percutiebat pectus suam dicens: Deus propitius esto mihi peccatori descendit iustificatus in domum suam*, cur non & illi, qui percutiunt dorsum suum, quod Deo creatori suo obuertere-

Matth. 23.
Luc. 10.

XI.

QUALIA OPERA
POENITENTIAE EXERCENDAE

Luc. 18. 29.

ea *Cap. I. Qua opera sint, tempore belli, exemplo Italarum, facienda?*
runt? Si hoc non omnes possunt, vel ob imbecillitatem corporis, vel ob defectum occasionis, vel alias ob causas facere, atque possunt peregrinari ad B. Virginem, ut Itali fecerunt; ad Saluatorem proximum, vel remotum, ad S. Oswaldum, ad D. D. Exules Oettinganos, aliaque loca pia. Quod si etiam, iam hoc tempore, istud est periculosum, ob milites, at tamen sunt in urbe templa, sunt processiones, sunt stationes; in quibus fas est exercere pietatem. Peregrini & hospites non sinant filios suos in plateis vagari, sed eos ad catechismum, ad preces, ad Missam secum adducant. Neque se, ob aetatem illorum, putent excusatos, si nondum possunt peccare, tamen possunt Deum placare ipsa sua innocentia, uti in Italis, & olim in Niniuitis apparuit. Certè, more Italarum, D. Virginem Dei Matrem rogare, ut Filium nobis propitium efficiat, nemini non est in promptu. Sed in eo maxime imitandi sunt Itali, ut, *veteribus odys* positis, pacem inuicem sanciamus. Cur enim nobis Deus pacem donaret, si nos ipsi inuicem bellare pergimus? Ante omnia tamè hoc, exemplo Italarum, nobis est faciendum, ut *peccatorum confessiones, vix suppetentibus ad audiendum sacerdotibus, celebremus*. In quibus omnibus, si narratum exemplum imitemur, ipse erit etiam illius diuinationis, quam ab Ottone Cardinali editam audiuius: **VICTI VICTORES VINCENT.** Nam si Ninive tam impia ciuitas, post ieiunia, post ciliicia, post squallorem cinerum, post gemitus, & suspiria ac pœnitentiam, à diuina bonitate misericordiam est consecuta; cur nos non idem faciamus, ut idem consequamur? Et quidem illi, qui aliàs honore præcedunt, periculaque meliùs intelligunt, meritò etiam præcedent exemplo pœnitentiæ, atque hoc sacro tempore, sapius peccata sua expiabant: sicut in Italia ipsi Episcopi, & magistratus ceteris præcesserunt. Illi autem, quos necessitas coëgit huc confugere, atque iumenta sua in tutum transfere, utique animæ suæ potiore habebunt rationem, quam bestiarum suarum; eum hac ipsa animæ suæ cura mereri possint, ut pecora sua, & ædes ac villæ saluæ conferuentur. Sine dubio Deus Italis tam atrocem immisit tempestatem, ut ad pœnitentiam confugerent, citiùs liberandi, si citiùs resipuissent. Ita & vos Deus huc adduxit, ut occasione, & loco, & sacerdotum copia utamini. Non eritis excusati,

Cap. I. *Quae opera sint tempore belli, exemplo Italicorum, facienda?* 17

excusati, si adhuc sine poenitentia permanetis. Nec miremini, si pecora vestra cadant, si domus spolientur, aliaque vobis damna accidant, nunquam ad caelum, atque ad Deum vestram mentem erigentibus; neque ad confessionem recurrentibus, adeo otiosis. Domi labores subinde vos excusant. Hic nulli sunt labores, nulla excusatio. Nec dubito, plurimos ad confessionem, atque SS. Eucharistiam quotidie aduoluturos; cogitabunt enim: si de hoc agitur, si hoc tantum a me petitur, facile est semel confiteri. Sufficiet hoc quidem apud aliquos, apud multos tamen non sufficit. Quia poenitere multa requirit. Multis necesse est sepius confiteri, ut discant confiteri, & hoc a Confessarijs doceri petant. Multis necesse est saepe confiteri, ut discant vitia consueta, blasphemias, detractiones, iuramenta, turpiloquia deponere &c. multis necesse est, saepe confiteri, ut satisfaciant pro peccatis, na inter saluberrimas poenitentias est, si iungatur, ut confessio saepe repetatur. Deniq; nonne stultissimus est is agrotus, qui morbum ferre non potest a quo animo, & tamen illa medicina non vitur, qua scit alios esse sanatos? Audijstis de Italicorum, immo & de Niniuitarum poenitentia, & sanitate; agrotatis, male habetis, hostem, exterminium timetis; si poenitentia tamquam medicina non vitimini, insanitis; & meremini, quod Eremita Italis praedixit, nisi poenituisent, euenturum. Non dicuntur haec ad terrorem vobis injciendum, non ad desperationem faciendam, sed ut spem concipiat pacis breui secuturae, si poenitentia, si emendatio vestra praecedat. Nam, teste Cypriano, *Qui poenitentia facti sui, qui pudore delicti plus & virtutis, & fidei, de ipso lapsu sui dolore conceperit exauditus & adiutus a Domino, quam contristauerat nuper. Latam faciei Ecclesiam, nec iam solam Dei veniam merebitur, sed coronam; quia & victoriam, ut etiam huc quadret: VICTI VI-*

S Cyprian.
lib. de lapsis

CTORES VINCENT.

